

(ئىگەرەكانى ئەم كىتەپ نوسەر بۇ خۇى كىشاونىپەو)

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی
ئاراس

زنجیره‌ی روشنبیری

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌دران شه‌مه‌د سه‌یب

کتیب: شازاده چکۆله

دانانی: سه‌نت ئیگزویبیری

وه‌رگیترانی: ناسۆعه‌بدوئلا سه‌سه‌ن زاده

بلاوکراره‌ی ئاراس - ژماره: ۵۵

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نووسینی به‌رگ: خووشنوس محمه‌د زاده

پیت لیدان: نسار عه‌بدوئلا

ده‌ره‌تان: دلاوه‌ر صادق ئەمین

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

هه‌ولبیر - ۲۰۰۱

له‌کتیبخانه‌ی به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی گشتیی روشنبیری و هونه‌ر

ژماره (۱۴۵) ی سالی ۲۰۰۱ دراوه‌تی

نوسه‌ری

شازاده چکۆله

ئانتوان دو سه‌نت ئیگزوپیتی سالی ۱۹۰۰ له بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند له دایک بوو. له چارده سالییدا باوکی و سی سال دواتر براکه‌ی له ده‌ست دا. ئەو که هەر له مندالییه‌وه هه‌زی له ئاسمانه‌وانی بووه، پاش ته‌واو کردنی خۆیندن له قوتابخانه کاتۆلیکه‌کانی سویس و فه‌رانسه، له پاریس له کۆتکوری قوتابخانه‌ی فرۆکه‌وانییدا به‌شدار ده‌بی، به‌لام وه‌رناگیری و بریار ده‌دا بچیتته قوتابخانه‌ی هونه‌ره جوانه‌کان.

سالی ۱۹۲۱ ده‌چیتته خزمه‌تی سه‌ریازی که له ستراسبورگ له ئه‌رته‌شی هه‌وااییدا و له پیشدا وه‌ک میکانیسیه‌ن و دواتر وه‌ک فرۆکه‌وان به‌جیتی ده‌گه‌یه‌نی. ئەو که هەر له زۆر زووه‌وه ده‌ستی به‌ نووسین کردبوو، پاش ئەوه‌ی سالی ۱۹۲۳ له سوپا دیتته ده‌ر به‌ کاری جۆراوجۆره‌وه خه‌ریک ده‌بی به‌لام زیاتر خۆی بۆ نووسین ته‌رخان ده‌کا و یه‌که‌م به‌ره‌مه‌می خۆی که له‌سه‌ر فرۆکه‌وانی نووسیبووی سالی ۱۹۲۵ چاپ ده‌کا.

سالی ۱۹۲۶ له کۆمپانیای هه‌واایی تولوز بۆ گواستنه‌وه‌ی نامه‌ له‌نیوان فه‌رانسه و ئه‌فریقا داده‌مه‌زری و «ته‌ته‌ری باشور» ۱۹۲۹ له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌نووسی. سالی ۱۹۲۷ ده‌نی‌دریته‌ مۆریتانیا و به‌رپرسیاری رزگارکردنی ئەو فرۆکه‌وانانه‌ی پێ ده‌سپێردری که ده‌که‌ونه مه‌ترسییه‌وه و دواتر به‌ مه‌به‌ستی کردنه‌وه‌ی هی‌تلی هه‌واایی تازه ده‌چیتته ئەمریکای باشوور (بۆینس ئایریس). سالی ۱۹۳۱ «فرینی شه‌و» که به‌سه‌ره‌هاتی فرۆکه‌وانه‌کانی ئەو هی‌تله ده‌گیتیتته‌وه چاپ ده‌کا و دواتر خه‌لات ده‌کری. سه‌نت ئیگزوپیتی قاره‌مانانی فرۆکه‌وانیی له‌ نزیکه‌وه ناسیوه.

له سالی ۱۹۳۱ هه‌وه که‌متر ده‌فری و زیاتر به‌ نووسینه‌وه خه‌ریک ده‌بی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا له «ئیر فرانس» داده‌مه‌زری. سالی ۱۹۳۶ به‌هۆی هیندی‌ک گیروگرتنی فرۆکه‌که‌ی ناچار ده‌بی له سه‌حرای لیبیا بنیشیتته‌وه و سالی ۱۹۳۸ له سه‌فه‌ریکی نیوان نیویۆرک و قیه‌تنام له‌ گواتیمالا له

و شوپنه واره شوومه کانی جیهانی مودیرن له سهر بیر و کرده وهی له قاو دهدا و رهخنه یان لئ ده گری.

«شازاده چکوله» که به ناوبانگترین چیرۆکی مندالانهی ئەدهبی فەرهنسییه و به یه کییک له سه مپوله فەرهنهنگییه کانی فهرانسه ده ژمیردری شاکاری شاعیرانه و هونه رمه ندانهی سه نت ئیگزوپیری به . نووسهر ئەم به رهه مهی به رواله تی ساکار و شتیوازی گیرانه وهی بو مندالان نووسیوه ، به لام ناوه رۆکی پر مانا و دهوله مه ندی «شازاده چکوله» ئەویان کردووه ته کتیبی گشت ته مه نه کان که ورد و درشت و گهنج و پیر ده توانن بیخوبینه وه هه تا چیرۆکی خو بان لئ وه ر بگرن و به شتیوهی خو بان لینی تی بگهن . «شازاده چکوله» تابلۆیه کی جوان و خه یالای، فه لسه فهی سۆز و خوشه ویستی و ئاوتنه ی تایبه تمه ندییه کانی مرۆقه .

بو ئاماده کردن و چاپی «شازاده چکوله» زۆر کهس هاوکاربیان کردووه که هه ز ناکهن لیره ده ناویان بهیترئ، له گه ل ئەوه شدا سوپاس و ئەمه گناسییان به پتوبست ده زانری.

۱

ته مه نم شه ش سال بوو جار یکیان له کتیب پکدا به ناوی «سه برده راسته قینه کان» که له باره ی «لیپه واری زهنویر»^(۱) هوه نووسرابوو، چاوم به وینه یه کی زۆر جوان کهوت. وینه که بریتی بوو له حه زیایه ک که خه ریکی قووت دانی درنده یه کی دارستان بوو. ئەمه ش نمونه یه ک له و وینه یه . له و کتیبه دا نووسرابوو: «حه زیاکان نیچیری خویان به ساغی و بی ئەوه ی بیجوون قووت ده دن و پاشان ئیدی ناتوانن ببزوون و به درێژایی شه ش مانگی هه رس کردنی خه ویان لی ده که وئ.»

ئهمه هینامیه سه ر ئەوه ی زۆر بییر له رووداوه کانی نیو لیپه وار بکه مه وه و

توانیم به قه له م ره نگ یه که م وینه م بکیشمه وه . وینه ی ژماره یه کم به م

(۱) دارستانی ناوچه گه رمه کانی هه لکه وتوو له سه ر هیتلی که مه ری (خط استوا) - و

له لای گه وره کان ژیاوم و نه وانم له نزیکه وه دیتوووه. به للام نه مه شویته وارنکی باشی نه وتوی له سهر بیرو بوچونم دانه ناوه. هه کات له نیو گه وره کاندا یه کیتم که میکم ژیر دهاته بهر چاو، به وینه ی ژماره ۱ که هه روا رام گرتوووه، تا قییم ده کرده وه. ده مه ویست بزائم به راستی تیگه یشتوووه. که چی هه موو جارئ وه للام هه نه وه بوو که «نه مه کلاوه». ئیدی نه منیش نه باسی حه زیاکانم بو ده کرد و نه باسی لیڤه واری زه نویر و نه باسی نه ستیره کان. خوّم دیتایه ریزی نه و باسی بریج^(۳) و گولف^(۴) و سیاسهت و کراواتم بو ده کرد. نه ویش له وه که مرؤقیکی وا ژیری ناسیوه، دلخوش بوو.

۲

به م جوړه من ژبانم به ته نیایی برده سهر، بی نه وه ی که سیکم هه بی به راستی له گه لی بدویم. هه تا نه و نه و رۆژه ی شه ش سال له مه و بهر به هو ی خرابوونی فرۆکه که مه وه ناچار بووم له بیابانی سه حه ره^(۵) بنشیمه وه. شتیکی نیو ماتوری فرۆکه که م شکا بوو و له بهر نه وه ی نه وه ستاکاریکم له گه ل بوو و نه هاوسه فره یکم، ده مه ویست بو خوّم هه ول بدهم به ته نیا چاکی بکه مه وه. شتیکی که ئاسان نه بوو. نه و رۆژه نه من گیانم له مه ترسیدا بوو. ئوی خوار دنه وه م ته نیا به شی هه شت رۆژ پی بوو. شه وی یه که م له سهر ره ملتی نه و بیابانه ی به هه زار میل له هه ر خاکیتی ئاوه دان دوور بوو، خه وم لی که وت. من زور له و که سه ته نیاتر بووم که پاپۆره که ی لی نوقم بوو بی و له نیوه راستی ده ربا دا به سهر ته خته دارتکه وه گیر سا بیته وه.

(۳) یارییه کی کارته.

(۴) یارییه که بریتیه له وه ی توپتیکی چکۆله بهاویته نیو کۆمه لیک کونی بچوک.

(۵) بیابانی گه وه ی نه فریقا - و

گهوره کان له تمهني شهش ساليما له نيگار کيشان دلسارديان کردمه وه و جگه له هزيای ناوه لا و داخراو فيري کيشانه وهی هيچ شتيک نه بووم. به چاوانی زهق و سهري سورما وه سهيري نه و تارمايييه م کرد. له بيرتان نه چي که به هزار ميل له هر خاکيکی ناوه دان دوور بووم. که چي پياوه چکوله کهی من هيچ وهک نه وه نه ده چوو که رتي لي ون بووي، يان له بهر ماندوويي و تينويي و برسپه تي و ترس له پي که وتبي، نه وه به هيچ جوړ وهک منداليک نه ده چوو که له شوپنيکی به هزار ميل دوور له هر خاکيکی ناوه دان له چه قي بياباندا گيرسايته وه. سه ره نجام کاتيک توانيم وه قسه بيم پيم گوت:

- باشه نه تو لي ره چ ده کهی؟

نه و زور به هيمني و وهک نه وهی قسه به کی زور گرنم پي بلتي، دوو پاتي کرده وه:

- تکايه... مه رتيکم بو بکيشه وه...

کاتيک مروث ده که ويته نيو نه تيبييه ک که بيهه ژني، توانای بي قسه بي کردنی ناميني. نه من که نه و ديمه نه م له جتيه کی به هزار ميل دوور له هر خاکيکی ناوه دان و له نيو مه ترسيي مردندا به نه قلدا نه ده چوو، کاغه ز و پاندانم له گيرفانم ده رهينا. به لام له پر وه بيرم هاته وه که من به تايه تي جوغرافيا، ميژوو، نه ژميتر و ريزمانم خویندو وه. بو به که ميک به نيوچاوان گرزي به مروثه چکوله که م گوت که من نيگار کيشان نازانم. نه وه له وه لامدا گوتي:

- قه يدي نييه. مه رتيکم بو

بکيشه وه.

له بهر نه وه که قهت مه رم نه کيشا بو وه، يه کيک له و ته نيا دوو و پنه يه که دم زانين، واته هزيای داخراوم کيشايه وه. له قسه ي مروثه چکوله که

- چونکه ماله كه م زور چكوله يه .
 - هه لبت به شي ده كا . نه من مه ريكی زور چكوله م داوه به تو .
 سه ری بو لای وینه كه شور كرده وه و گوتی :
 - هینده ش چكوله نییه . سه یر كه ، خه وی لی كه وت .
 به م جوړه شازاده چكوله م ناسی .

۳

زوری پی چوو تا تی گه یستم له کوئی را هاتووه . شازاده چكوله كه زور شتی له من ده پرسی ، قهت وهك نه وه نه ده چوو پرسیاره كانی منی گوی لی بی . لهو شتانه كه نهو به هه لكه وت ده ری ده برین ، به ره به ره هه موو شتی كم

بو ده ركه وت . به م جوړه كا تیک بو یه كه م جار چاوی به فرۆكه كه م كه وت (فرۆكه كه م ناكیشمه وه . نه وه بو من زور دژاره) لی پی پرسیم :

- نهو شته چییه ؟
 - نه مه شت نییه . نه مه هه ل ده فری . نه مه فرۆكه یه . فرۆكه ی منه .

نه من نهو كاته زور شاییم به خوم بوو كه بهوم ده گوت ده فرم . كه نه مه ی بیست هاواری كرد :
 - چون ! نه تو له ئاسمان بهر بوویه وه ؟

به خو به كه م گریبه وه گوتم : به لی !
 - نای ! نه مه خو شه !

به لّام ئه و وه لّامی نه دامه وه. له کاتیکدا به دهم سهیر کردنی فرۆکه کهی منه وه به سپایی سهیری راده وه شاندا گوتی:

- تو به خوێ و بهم دهزگایه ته وه نابیی له رێبه کی دووره وه هاتبی...
ئه مهی گوت و له گژ خه یالێکی درێژ راچوو. پاشان کوته کاغه زه کهی له گیرفانی ده رهینا و نوقمی سهیر کردنی گه نجینه کهی بوو.
مه زانن له وه که ئه وه نده نهیتییهم له سههر «ئه ستیره کانی دیکه» بو
درکابوو، چه نده سهرم سورما بوو. ههر بۆیه هه ولّم ددها زیاتری له سههر بزانه
و گوتم:

- پیاوه گچکه کهی خوێم له کوپوه هاتووی؟ «ماله کهی تو» چیه؟
ده ته وئ مه ره کهی من بو کوئ بهری؟

پاش بیده نگی و بیر کردنه وه یهک وه لّامی دایه وه:
- ئه وهی چاکه، ئه و سنوو قه ی ئه تو ویت داوم، ده توانی شه وانه له
جیاتنی مال که لکی لی وه ره بگری.

- هه لّبهت. جا ئه گهر ئاقل بی، په تیکیشته دده می به روژ پیتی
بیبه ستیه وه. سنگتیکیش.

شازاده چکۆله پیشنیا ره که می پێ سهیر بوو و گوتی:

- به ستنه وه؟ چ بیرتکی سهیر!

- ئاخو ئه گهر نه بیبه ستیه وه بهم لا و ئه و لادا ده پروا و ون ده بی...

هه قاله کهم سه ره له نوئ له قاقای پیتکه نینی دا و گوتی:

- باشه ده چیتته کوئ؟

- ههر کوپیه ک بی، ملی رێگا ده گری و راست ده پروا.

شازاده چکۆله سه ره نجیتکی وردی دا و گوتی:

- قهیدی نییه. ماله کهی من ئه وه نده چکۆله یه!

ئه مجار وهک ئه وهی ماخولیا بوو بی، گوتی:

- ئه گهر راست پروا ناتوانی زور دوور که ویتته وه.

ئوروپا نه کاته بهر،
سزای مردن ده بی.
نه ستیره ناسی تورک
سالی ۱۹۲۰ له جل و
بهرگیکی رازاوه دا
سهرله نوی دۆزینه وه که ی
خوی هینایه وه گۆری.
ئه م جارهیان ئیدی هه موو
که س باوه ری پێ کرد.

ئه گهر ئه م ورده شتانه م له باره ی ورده ستیره ی ب ۶۱۲ وه گیرانه وه و
ژماره که ییم پێ گوتن، هه مووی له بهر گه وره کانه. گه وره کان زۆر چه ز له
ژماران ده که ن. کاتیک باسی دۆستیکه ی تازه یان بۆ ده که ی، هه رگیز له سه ر
شتی به ره تی پرسیار ت لێ ناکه ن. بۆ وینه قه ت لیت ناپرسن «ده نگه

چۆنه ؟ چه ز له چ
یاربیه ک ده کا ؟ په پوولان
کو ده کاته وه یان نا ؟
به لکوو لیت ده پرسن:
«ته مه نی چه ند سه له ؟
چه ند برای هه ن ؟ چه ند
کیلویه ؟ داها تی باوکی
چه نده ؟» ئیدی هه ر به و

شتانه پێیان وایه ده یناسن. ئه گه ر به گه وره کان بلێی «چاوم به خانووه کی
جوان کهوت به خشته ی سوور دروست کرابوو و گولێ شه مدانیی له بهر
په نجه ره کان دانرابوون و کوتر له سه ر گوێسووانه کانی هه ل نیشتبوون».

ناتوانن ئه و خانووه بینه بهر چاوی خوێان. ده بی پێیان بلێی
«خانویه کم دی به سه د هه زار فرانک!» ئه و دم هاوار ده که ن: «ئای که

ده کیشم. ههروهها لهسهه هیندیک ورده شتی گرینگتری دیکهش به ههله دهچم. بهلام لهمه یاندا دهبی بمبورن. ههقاله کهم قهت شتی بووون نه ده کردمه وه. رهنکه پیی وابووبی نه منیش وهک خوی وام. بهلام به داخه وه نه من ناتوانم مه ران له نیو سندوو قاندا ببینم. رهنکه نه منیش نه ختییک وهک گه وره کان بم. رهنکه گه وره بووبم.

۵

ههه رۆژه شتییکم سه بارهت به نه ستیره کهی و، به وه ری کهوتن و به سه فه ره کهی بوو ده ره کهوت. نه مانه م به ریکهوت و له سه ره خو له قسه کانیدا دههاتنه دهست. ههه بهم چهشنه رۆژی سیتهه م له به لای باهۆبایه کان (۷) ناگادار بووم.

نه مجارهش ههه به هۆی باسی مه ره کهوه بوو. چونکه شازاده چکۆله له نه کاو و وهک نه وهی گومانیکی زۆر گرتیبیتی، لیتی پرسیم:

- راسته مه ره نه مامه کان دهخوا؟

- به لی راسته.

- ئای پیتم خوشه.

تی نه گه یشتیم نه وه که مه ره نه مامان دهخوا بوو ده بی نه وهنده گرنه بی. شازاده چکۆله دیسان پرسی:

- که وایه باهۆباییش دهخوا!

به شازاده چکۆله م گوت باهۆبایه کان نه مام نین. به لکو داری به رزی به قهه کلیساکان که نه گه ره وه یهک فیلیش له گه ل خوی بیتی هیشتا ناگه نه تلۆفکی یه کییک له و دارانه.

که باسی ره وه فیلم کرد شازاده چکۆله پیکه نی:

- دهبی له سه ره یه کیان دانیتی...

به لام ژیرانه قسه کهی درپژه داو وتی:

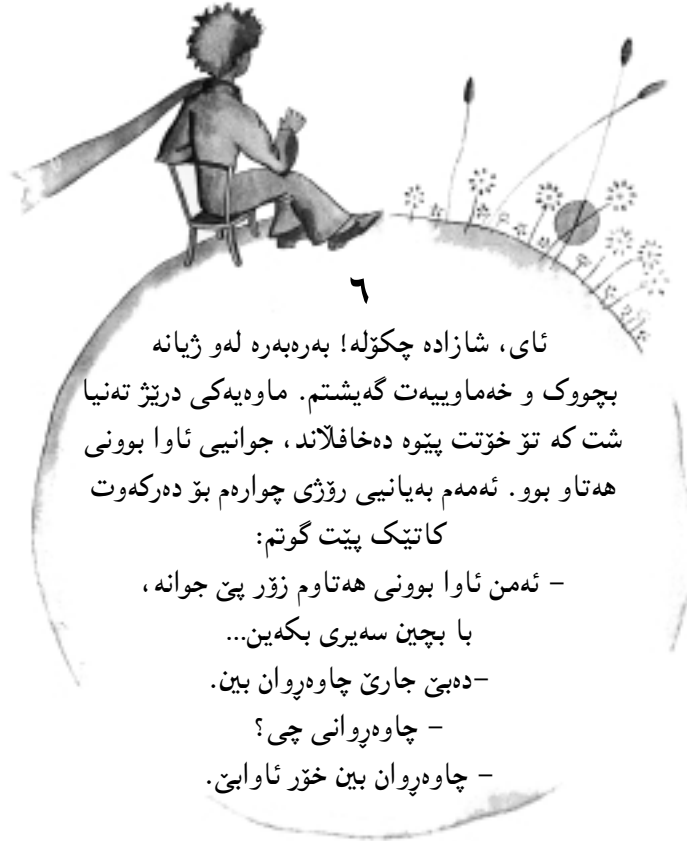
(۷) جوهره دره ختیکی زۆر گه وره ی نه فریقا - و

دیسپلینہ. کاتیک بیانان له پاک و خاویینی خۆت دەبیەو دەبێ خەریک بی به وردی ئەستێرەکەت خاوین کە یەو. دەبێ ناو به ناو باهۆباکەکان هەر کە ناسیتنەو هەل کەنی، ئاخر به بچووکی زۆر وەک چلە رۆزەکان دەچن. ئەمە ئیشیکی زۆر ناخۆش بەلام زۆر ئاسانە».

رۆژیکیش ئامۆزگاری کردم کە وینە یەکی زۆر جوان بکیشمەو بو ئەو هی مندالانی لای خۆمان باش لەو مەسەلە یە تی بگە یەنم.

ئەو دە یگوت: «ئەگەر رۆژیک سەفەریان کرد، ئەمە دەتوانی به کەلکیان بی، هیندیک جار ئەگەر ئیشە کەشت وەدوا بخە ی مەسەلە یە ک نییە. بەلام نەک سەبارەت به باهۆباکەکان. ئەوان هەمیشە بەلان. ئەستێرە یە کم دیتوو تەو زەلیکی لەسەر دەژیا. سێ پرکە باهۆبا ی پشت گو ی خستبوو.» به هۆی رینوینی یە کانی شازادە چکۆلەو ئەو ئەستێرە یە م کیشا یەو. ئەمن نامەو ی وەک کە سیک بدویم کە رهوشت فییری خەلک دەکا. بەلام مە ترسیی باهۆباکەکان ئەو نەندە کە م ناسراون و بو وردەستێرە یە ک ئەو نەندە زۆرن کە

ئای، شازاده چکۆله! بهرهبهره لهو ژيانه
 بچووک و خه ماوییهت گه ییشتم. ماوهیهکی دریژ ته نیا
 شت که تو خۆت پتوه ده خافلاند، جوانیی ئاوا بوونی
 هه تاو بوو. ئەمهم به یانیی رۆژی چوارهم بو دهرکهوت
 کاتیک پیت گوتم:

- ئەمن ئاوا بوونی هه تاوم زۆر پتو جوانه،
 با بچین سهیری بکهین...
- ده پتو جاری چاوه پروان بین.
- چاوه پروانی چی؟
- چاوه پروان بین خۆر ئاوابی.

هه وڵی خۆم دا، به لام سه رنه کهوتم. کاتیک وینهی باهۆبا به کانم کیشایه وه،
 ههست کردن بهو مه ترسییه گور و توانای زیاتری دامی.
 له پیتیدا زۆر سه رسورماو دیار بووی. ئینجا له خۆته وه دهستت کرد به
 پتکه نین. تو پیت گوتم:

- هه ر پتو وایه له سه ر ئەستیره کهی خۆمم!
- له راستیدا وهختیک له ئەمریکا نیوه رۆیه، هه موو کهس ده زانی که له
 فه رانسه رۆژ ئاوا ده پی. ئەوه نده به سه له خولکه یه کدا بچیه فه رانسه بو
 ئەوهی سهیری ئاوا بوونی هه تاو بکهی. به داخه وه فه رانسه زۆر لپه ره دووره.

شازاده چکۆله کاتیک پرسیارتیکی دهکرد، ههتا وهلامی نه درابایه وه
وازی نه دههینا. ئەمنیش که به دهست برغووه که مه وه جارز بیووم،
وهلامیکی بی مانام دایه وه و گوتم:

- دروو به که لکی هیچ نایه ن. ئەوان ته نیا نیشانه ی به دفه پری
گۆله کانن و هیچی تر.

- حه...ح

به لام دوای تاوێک بیده نگی به رق و قینیکی تایبه تییه وه گوتی:
- باوه رت پی ناکه م، گۆله کان بی دهسه لاتن، ساکارن و هه ر چۆنی
بتوانن خۆیان دلنیا ده که ن. پیتیان وایه به و درکانه وه زۆر به سامن.
هیچ وه لام نه دایه وه. له و کاته دا له دلی خۆمدا ده مگوت: «ئه گه ر ئەو
برغوویه هه روا به ره ره کانیم بکا، به چه کوچیک ده ی قرتینم». شازاده
چکۆله دیسان هه ودای بیرمی پسانده وه:

- یانی ئەتۆ... ئەتۆ پیت وایه گۆله کان...

- نه خیر جا! نه خیر! ئەمن پیم وا نییه. ئەمن خه ربکی شتی گرینگم.

به سه رسورماوی سه یریکی کردم و گوتی:

- شتی گرینگ!

ئەو که منی چه کوچ به دهست و به قامکی چه ور و ره شه وه ده دی که
داها توومه وه سه ر شتیکی زۆر ناحه ز، گوتی:

- ئەتۆ وه ک گه وره کان قسه ده که ی!

له م قسه یه ی که مییک به خۆمدا شکامه وه. به لام ئەو بی به زه بییانه
له سه ری رویشت:

- ئەتۆ هه موو شتیکی لیک ده ده ی، هه موو شتیکی تیکه ل ده که ی!

ئەو به راستی زۆر تووره دیار بوو. با قزه زێرینه کانی ده جولاند. ئەمجار
گوتی:

- ئەستیره که پی ده زانم پیاویکی سوور سووری لی ده ژێ، قهت بوونی
به گۆلیکه وه نه کردووه. قهت سه یری ئەستیره یه کی نه کردووه. هه رگیز

نه‌كاو هموو ئه‌ستیره‌كان بكوژینه‌وه. جا ئه‌وه گرینگ نییه. هیچی دیکه‌ی پێ نه‌گوترا و له‌په‌ر له‌ پرمه‌ی گریانی دا. شه‌و داها‌تبوو. ئه‌من ئامرازه‌كانم وه‌لا نابوو. گالته‌م به‌ چه‌كوچه‌که‌م، به‌ برغووه‌که‌م، به‌ تینووته‌ی و ته‌نانه‌ت به‌ مردن ده‌هات. له‌سه‌ر ئه‌ستیره‌یه‌ك، ئه‌ستیره‌که‌ی من، (زه‌وی)، شازاده‌ چكۆله‌یه‌ك هه‌بوو كه‌ ده‌بوو دلخۆشی بدریتته‌وه. له‌ باوه‌شم گرت. رام ده‌ژانده‌ و پیم ده‌گوت: «ئهو گۆله‌ی ته‌تۆ خۆشت ده‌وی له‌ مه‌ترسیدا نییه... ده‌مبێتیک بۆ مه‌ره‌که‌ت ده‌کێشمه‌وه، جلیکی ئاسنینیش بۆ گۆله‌که‌ت و...» ئیدی نه‌مده‌زانی بلتیم چی. هه‌ستم ده‌کرد زۆر ده‌سته‌وه‌ستانم، نه‌م ده‌زانی چۆنی ژیر بکه‌مه‌وه، چۆنی ناشت که‌مه‌وه. دنیای فرمیسکان ئه‌وه‌نده‌ به‌نه‌ینیه!

زۆری پێ نه‌چوو ئه‌و گۆله‌م باشتتر ناسی. له‌سه‌ر ئه‌ستیره‌که‌ی شازاده‌ چكۆله‌ هه‌میشه‌ جوژه‌ گۆلیکی ساکار هه‌بوون كه‌ ته‌نیا په‌لکیکیان هه‌بوو، جیگیان نه‌ده‌گرت و كه‌سیان ئازار نه‌ده‌دا. ئه‌و گۆلانه‌ به‌یانیه‌ك له‌نیوگژ و گیادا سه‌ریان وه‌ده‌ر دهنه‌ و ئیواری و ن ده‌بوون. به‌لام ئه‌مه‌یان له‌ ده‌نکیك شین ببوو كه‌ نازانین له‌ کوپوه‌ هاتوو و شازاده‌ چكۆله‌ زۆر له‌ نزیکه‌وه‌ سه‌یری ئه‌و چله‌ی کردبوو كه‌ هیچ وه‌ك ئه‌وانی دیکه‌ نه‌ده‌چوو. له‌وانه‌بوو جوژیکی تازه‌ی باهۆیاب بێ. به‌لام پرکه‌که‌ زۆر زوو له‌ هه‌ل‌دان ویتا بوو و ده‌ستی کردبوو به‌ دروست کردنی گۆلیك. شازاده‌ چكۆله‌ که‌ ده‌یدی خونه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ خه‌ریکه‌ ده‌پشکوێ، باش ده‌یزانی که‌ دیه‌نیکی نا‌ئاسایی لێ ده‌رده‌چی. گۆله‌که‌ش له‌نیو ماله‌ که‌سه‌که‌یدا هه‌تا ده‌هات جوانتر ده‌بوو. ره‌نگه‌کانی خۆی به‌ وردی هه‌ل‌ده‌بژارد. له‌ سه‌ره‌خۆ خۆی داده‌پۆشی و په‌لکه‌کانی یه‌ك به‌ یه‌ك رێک ده‌خست. ئه‌و نه‌یده‌ویست کاتیك ده‌رکه‌وت وه‌ك گۆله‌که‌کان گنج و لۆنجی تیدا بێ. ئه‌و ده‌یه‌ویست کاتیك ده‌رکه‌وت جوانیه‌که‌ی تیشک بدا. ئه‌دی چۆن! ئه‌و زۆر به‌نازیو!

بازار دابوو. بۆ وئنه رۆژنیکیان له باسی چوار درکه که ی خۆیدا پیتی گوتیبوو:
 - به بره کان ده توانن به خۆیان و چنگه کانیا نه وه بئین!
 - ئه ستیره ی من به وری لی نییه. ئه مجار، خۆ به ور گیا ناخوا.
 گۆله که له سه ره خۆ وه لایمی دابوو وه:
 - ئه من گیا نیم.
 - بمپوره...
 - ئه من هیچ له به ور ناترسم. به لایم به با زۆر توورم. با گپه وه ت نییه؟
 شازاده چکۆله له دلێ خۆیدا گوتیبوو: «به با توور په یه... ئه مه و
 ئه ستیره یان نه گوتوه. ئه م گۆله زۆر به زه حمه ته...»
 - شه وانه ده بی به قاوغیکی شووشه دامپوشی. ئه ستیره که ی تو زۆر
 سارده. ئیره جیه کی ریک و پیک نییه. ئه و جیتی لیتی بووم...
 به لایم گۆله که قسه که ی بریبوو. ئاخه ئه و به دهنکی هاتیبوو ئه و
 ئه ستیره یه و بۆی نه کرابوو جیهانه کانی دیکه بناسی. هه ر بۆیه له وه که
 شازاده چکۆله به و درۆ زه قه ی زانیبوو به خۆدا شکا بۆوه و بۆ ئه وه ی
 قسه که ی بسه لیتنی دوو سی جار پشمیبوو:
 - ئه دی با گپه وه که بوو به چی؟...
 - ده مویست بچم بیهیتم، به لایم ئه تو له قسانت گرتم.

بۆ ھەللاتن، وا بزائم کەلکی لە کۆچی کۆمەڵیک بەلندە ی کیتی وەرگرت. بە یانیی رۆژی وەرێ کەوتن ئەستیرە کە ی خۆی جوان ریک و پیک کرد و گرکانە چالاکە کانی زۆر بە وردی خاوتن کردنەو. ئەو دوو گرکانی چالاکە ھەبوون کە بە ئاسانی دەیتوانی نانی بە یانییان پێ گەرم بکا. گرکانیکی کوزاوشی ھەبوو. بەلام ھەر بە ھیوا بوو رۆژیک ھەلبیتەو و دەیگوت: «کێ دەزانێ؟» ھەر بۆیە ئەویشی خاوتن کردەو. گرکانەکان ئەگەر باش خاوتن بکرتنەو ئارام و ریک و پیک دەسووتین و ھەلناچن. ھەلچوونی گرکانەکان وەک گرگرتنی ئاوری نیو کوردەو. دیارە ئیمە لەسەر زەوی زۆر لەو بەچووکتەری کە بتوانن گرکانەکانمان خاوتن کەینەو و ھەر بۆیەش ئەوئەندەمان گێرو گرفت بۆ پیک دین.

شازادە چکۆلە بە کەمیک خەم و پەژارەو دوایین پرکە باھۆبابەکانیشی ھەلکەند. پیتی وابوو قەت نایەتەو. بەلام ئەو بە یانییە ھەموو ئەو ئیشە خۆمائیانی یە کجار پێ خۆش بوو. کاتیکیش بۆ دوا جار گولە کە ی ئا و دا و خەریک بوو قاوغە شووشە کە ی بە سەر رۆکا، ھەستی کرد پیتی خۆشە بگریەت. بە گولە کە ی گوت:

- بە خوات دەسپێرم!

بەلام گولە کە وەلامی نەدایەو. شازادە چکۆلە دووپاتی کردەو:

- بە خوات دەسپێرم!

گولە کە پشمی. بەلام ئەو پشمینە لەبەر ھەلامەت نەبوو. سەرەنجام وەقسە ھات:

- ئەمن بێ ئەقل بووم. داوای لیبووردنت لی دەکەم. ھەول بەدە بەختەوەر

بی.

شازادە چکۆلە پیتی سەیر بوو کە گولە کە لیبی بە گلە بی نیبە. سەرسورماو

- هه لامة تىكى وام لى نىيه... هه وای فیتىكى شه وانهم بۆ باشه. ئەمن گولتیکم.

- ئەدى گیانداران؟

- خوۆ دەبى دوو سى كرم هه بن كه بینه په پووله و لىم هالىن. ده لىن په پووله زۆر جوانن. وا نه بى كى دیتسه لام. ئەتۆ دوور ده كه ویه وه. له درندهش ناترسم. ئەمنیش چنگوركى خوۆم هه یه.

گولته كه به ساویلکه یى چوار دركه كه یى خوۆ نیشان دا. ئینجا گوتى:

- هه روا مه مینه وه. پى توورهم. بریارت داوه برۆى ، برۆ.

ئاخر حەزى نه ده كرد شازاده چكۆله ببىنى ده گریه ت. ئەو گولتیکى ئەوه نده لووتبه رز بوو.

١٠

شازاده چكۆله گه بىشتبووه ناوچه ی ورده ستیره كانى ٣٢٥، ٣٢٦، ٣٢٧، ٣٢٨، ٣٢٩ و ٣٣٠. هه ر بۆیه ده ستى كرد به سه ردانىيان، بۆ ئەوه ی هه م خوۆ بخافلىنى و هه م شت فیر بى. ئەستیره ی به كه م پاشا به كى لى ده ژبا. پاشا له به رگىكى ئه ر خه وانى و قاقمیدا له سه ر ته ختیکى زۆر ساكار به لام به شكۆ دانىشتبوو. ئەو هه ر كه چاوى به شازاده چكۆله كه وت هاوارى كرد:

- ئای... ئەوه تا ره عیبه تىك!

شازاده چكۆله له دللى خویدا گوتى: «چۆنم ده ناسى؟ خوۆ قه ت نه یدیتووم!» ئەو نه یده زانى بۆ پاشاكان مه سه له كه زۆر ساكاره. هه موو خه لك ره عیبه تن.

پاشا له وه كه سه ره نجام كه سىك هه بوو ده سه لاتى خوۆ به سه ردا بسه پىنى زۆر خوۆ پى گه وره بوو و گوتى:

- نزىك به وه با باشترت ببىنم.

شازاده چكۆله چاوى گىرا جىیه ك هه بى لى دانىشى. به لام كه وای

که سم نه دیوه باویشکان بدا. باویشک بو من که م
 هه ل ده که وی. دهی، باویشک بده، دیسان، فرمانه!
 شازاده چکۆله که سوور سوور هه لگه رابوو، گوتی:
 - شهرمی ده که م... چیدی ناتوانم...
 پاشا وه لامي دایه وه:
 - هم! هم! مادام، وایه فرمانت پی ده ده م جار جار باویشک بدهی و
 جار جاریش...
 پاشا ورتنه ی ده کرد و ره نجاو دیار بوو.
 ناخر نه و ده یویست رتیز له ده سه لاته که ی بنری و سه ریچی له که س
 قبوول نه ده کرد. نه و پاشایه کی مله سو بوو، به لام له بهر نه وه ی پاشایه کی
 باش بوو، فرمانی به جی نه بی نه یده دا، نه و زور جار ده یگوت: «ته گه ر
 فه رمان به ژهنرالتیک بده م که خو ی بکا به بالنده یه کی ده ریا و به قسه م
 نه کا، خه تای وی نییه، خه تای خومه.»
 شازاده چکۆله به شهرمه وه داوای کرد:
 - ده توانم دانیشم؟
 پاشا زور به شکۆه گنجیکی که وله خزه که ی خری کرده وه و وه لامي
 دایه وه:
 - فرمانت پی ده ده م دانیشی.
 به لام شازاده چکۆله سه ری سوور مابوو. نه ستیره که زور بچووک بوو.
 ده بوو پاشا پاشایه تی به سه ر چییه وه بکا!
 پیتی گوت:
 - خاوه ن شکۆ... بیوورن... پرسیار تکم هه یه...
 پاشا به په له گوتی:
 - فرمانت پی ده ده م پرسیارم لی بکه ی.
 - خاوه ن شکۆ!... ئیوه پاشایه تی به سه ر چییه وه ده که ن؟
 پاشا زور به ساویلکه یی وه لامي دایه وه:

پاشا درېژدهی دا:

- راسته! دهبی له ههر کهس چاوه پروانی نهو شته بی که له دهستی دی.
دهسه لات پیش ههر شتیک دهبی له سهر نه قل دامه زری. نه گهر نه تو فه رمان
به گه له کهت بدهی خو له ده ریا باوین، به دژت راده پهرن. نه من هه قمه داوا
بکه م په پروهیم لی بکه ن، چونکه فه رمانه کانم به جین.
شازاده چکوله که هه رگیز پرسیارتیکی دهی کرد له بییری نه ده چوه وه،
داوا یه کهی وه بیر پاشا هینایه وه و وتی:

- نه دی رۆژئاوا بوونه کهی من؟

- رۆژئاوا بوونه کهت ده بیینی. داوا ی ده که م. به لام له زانستی
ده ولته تدارمدا چاوه پروان ده بم هه لومه رچی له بار پره خستی.

شازاده چکوله پرسى:

- بو که نگى ده بی؟

پاشا سه بییری رۆژمیتیرتیکی نه ستووری کرد و وه لامی دایه وه:

- هم، هم... بو لای... بو لای کاتر میتیر حهوت و چل خولکه ی نیوارئ
ده بی. جا ده بیینی چۆن فه رمانم به جی ده گه یه نری.

شازاده چکوله باویشکی هاتى. له وه که ئاوا بوونی نهو رۆژدهی هه تاوی
له کیس چووبوو، به داخ بوو و ههر له نیستاهه که میتیک وه ریز بوو. به
پاشای گوت:

- نه من نیدی نیشتیکم لیتره نییه. ده مه وئ پرۆم.

پاشا که له وهی ره عیه تیکى هه یه زوری به خو ی ده نازی، له وه لامدا
گوتی:

- مه رۆ، مه رۆ! دهت که مه وه زیر.

- وه زیری چی؟

- وه زیری... وه زیری... داد!

- به لام نیتره که سی لی نییه دادگایی بکری!

پاشا گوتی:

فه‌رمانیکی به‌جیم پئی بدّا. بۆ وینه فه‌رمانم پئی بدّا خولکه‌یه‌کی پئی نه‌چن
 لی‌ره رویشتبم. پیم وایه ههل و مهرجی له باریش ره‌خساوه...
 چونکه پاشا هیچی نه‌گوت، شازاده چکۆله له پیشدا دوودل بوو. پاشان
 ئاهیتی هه‌لکیشا و وه‌ری کهوت.
 ئەمجار پاشا خیرا هاواری کرد:
 - ده‌تکه‌مه بالیۆزی خۆم.
 ئەو زۆر وه‌ک به ده‌سه‌لاتان ده‌چوو.
 شازاده چکۆله له درێژه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌یدا له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «گه‌وره‌کان
 زۆر سه‌یرن!»

۱۱

ئەستیره‌ی دووه‌م لووتبه‌رزتیکی
 له‌سه‌ر ده‌ژیا. لووتبه‌رز هه‌ر که
 چاوی به شازاده چکۆله کهوت، له
 دووره‌وه هاواری کرد:
 - هه‌ی! هه‌ی! ئەمه‌ش سه‌ردانی
 په‌سن بیژتیک.
 ئاخ‌ر لووتبه‌رز پێیان وایه
 خه‌لکی دیکه هه‌موو په‌سن بیژن.
 شازاده چکۆله گوتی:
 - روژباش. کلاویکی سه‌یرتان
 هه‌یه!
 لووتبه‌رز له وه‌لامدا گوتی:
 - ئەم کلاوه بۆ سلاو کردنه،
 سلاو کردن له‌و که‌سانه که چه‌پله‌م
 بۆ لی ده‌ده‌ن و ئافه‌رینم بۆ ده‌نێرن.

هەر بۆیە دەستی کردەوه بە چه‌پله‌لیدان و ، لووتبه‌رزیش به‌هه‌لتینانی
 به‌لام لووتبه‌رز گوێی لی نه‌بوو. لووتبه‌رز هه‌کان له‌ پیهه‌لگوتنی خۆیان به‌و
 لاوه، قه‌ت گوێیان له‌ هه‌یچ نابێ.

سه‌ره‌نجام له‌ شازاده‌ چکۆله‌ی پرسى:
 - به‌راست، پیت وایه‌ جیی ستایشم؟
 - ستایش یانی چی؟
 - ستایش یانی ئه‌وه‌ که‌ ئه‌تۆ، ئه‌من به‌ جوانترین ، ته‌رپۆشترین،
 ده‌وله‌مهن‌ترین و به‌ هۆشترین دانیشتووی سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ بزانی.

- به‌لام ئه‌تۆ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ به‌ ته‌نیای.
 - قه‌ی ناکا. دلخۆشم که‌ و ستایشم بکه‌!
 شازاده‌ چکۆله‌ شانیکى هه‌لته‌کاند و گوئی:
 - ئه‌من ستایشت ده‌که‌م. به‌لام به‌ که‌لکی چیی تۆ دئی؟
 شازاده‌ چکۆله‌ ئه‌مه‌ی گوت و وه‌رێ که‌وت. ئه‌و له‌ درێژه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌یدا
 له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوئی: «هه‌ر به‌راستی گه‌وره‌کان زۆر سه‌یرن!»

١٢

ئه‌ستیره‌ی ئه‌مجاره‌ ئاره‌قخۆریکی له‌سه‌ر ده‌ژیا. ئه‌م چاوپیکه‌وتنه‌ زۆر
 کورت بوو، به‌لام شازاده‌ چکۆله‌ی نوومی ماخولیا به‌کی گه‌وره‌ کرد.
 ئاره‌قخۆره‌که‌ که‌ کۆمه‌لێک شووشه‌ی پر و کۆمه‌لێک شووشه‌ی به‌تالی له‌
 پیش بوو به‌ بیده‌نگی دانیشتوو. شازاده‌ چکۆله‌ پیتی گوت:
 - ئه‌تۆ لێره‌ چ ده‌که‌ی؟
 ئاره‌قخۆر به‌ خه‌مه‌وه‌ گوئی:
 - ده‌خۆمه‌وه‌.
 شازاده‌ چکۆله‌ لیبی پرسى:
 - بۆ ده‌خۆیه‌وه‌؟
 ئاره‌قخۆر گوئی:

شازاده چکۆله که له ژيانیدا هه‌رگیز وازی له پرسباری خۆی نه‌دینا،
دیسان پرسب:

- پینج سه‌د و یه‌ک میلیۆن چی؟
مامه‌له‌چی سه‌ری هه‌لبیری:

- له‌و په‌نج‌ا و چوار ساله‌دا که له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه ده‌ژیم، ته‌نیا سێ
جار له‌ ئیشیان کردووم. یه‌که‌م جار بیست و دوو سال له‌مه‌ویه‌ر قالۆچه
سوورکه‌یه‌ک بوو که هه‌ر خوا ده‌زانێ له‌ کوی به‌ر ببووه‌وه. ده‌نگه‌ ده‌نگی‌کی
ده‌کرد، میتشکی پیاوی ده‌برد و له‌ ژماردنیکدا چوار هه‌له‌م کردن. جاری
دووه‌م یازده سال له‌مه‌ویه‌ر، به‌هۆی نازاریکی له‌ راده‌به‌ده‌ری باداریبه‌وه
بوو. ئەمن وه‌رزش ناکه‌م و وه‌ختی گه‌رانیشم نییه‌. ئەمن، ئەمن گرینگم.
جاری سیه‌م... ئیستایه‌! به‌لێ، جا ده‌مگوت پینج سه‌د و یه‌ک میلیۆن و...

نارەقخۆرەكە بېر دەكاتەوہ» .
 لەگەڵ ئەو شدا ھیندی پرسیاری دیکەى لى کرد .
 - چۆن دەكرى ئەو ئەستیرانە بە ھى خۆت بزانی ؟
 مامەلەچى خیرا بەد رەوشتانە گوتى :
 - ئەدى ھى كىن ؟
 - نازانم . ھى كەس نین .
 - كەوايە ھى من . چونكە ئەمن بەكەم كەس بووم كە ئەمەم بە مېشكددا
 ھاتووہ .
 - ھەر ئەوئەندە بەسە ؟
 - ئەدى چۆن . كاتىك ئەتۆ ئەلماسىك دەدۆزبەوہ كە ھى كەس نىبە ،
 ئەو ئەلماسە ھى تۆبە . كاتىك تۆ دوورگەيەك دەدۆزبەوہ كە ھى كەس
 نىبە ، ئەو دوورگەيە ھى تۆبە . كاتىك پېش ھەموو كەس بىرىكت بە
 مېشكددا دى ، ئەو بىرە ھى تۆبە و بە ناوى خۆتیبەوہ دەكەى . ئەمنیش
 ئەستیرەكان بە ھى خۆم دەزانم ، چونكە پېش من كەس بىرى لەوہ
 نەكردووہتەوہ .
 شازادە چكۆلە گوتى :
 - ئەمە راستە ، بەلام ئاخىر ئەمانە چ لى دەكەى ؟
 مامەلەچى وتى :
 - بەرپۆھيان دەبەم ، دەيانژمىترم و دەيانژمىرمەوہ . ئەمە ئاسان نىبە . بەلام
 ئەمن پياوېكى گرىنگم !
 شازادە چكۆلە ھىشتا رازى نەببوو :
 - ئەمن ئەگەر مل پىچىكەم ھەبى دەتوانم لە ملى بەھالىنم و لەگەڵ
 خۆمى بەرم . ئەگەر گولئىكەم ھەبى ، دەتوانم لى بەكەمەوہ و بىبەم . بەلام خۆ
 ئەتۆ ناتوانى ئەستیرەكان لى بەكەيەوہ .
 - نا ، بەلام دەتوانم لە بانكیان دانىم .
 - ئەمەيان يانى چى ؟

دیکه، یان گولټیک دروست بکا. کاتیتیک چرایه که ده کوژتینیتسه وه،
ئه ستیره که یان گولټه که ده کاته خه و. ئه مه خو خافلاندنیتیک زور جوانه.
ئه مه به راستی به که لکه، چونکه جوانه.»
کاتیتیک شازاده چکوله چووه سهر ئه ستیره که، به ریزه وه سلای له
چراداگیرسینه که کرد.

- رۆژباش. بوچی چراکت کوژانده وه؟

چراداگیرسین وه لایمی دایه وه:

- فهرمانه. زورباش.

- فهرمان چیبیه؟

- فهرمان ئه وه یه چرایه که م بکوژتینمه وه. شه و باش.

دیسان چرایه که ی هه ل کرده وه.

چراداگیرسین وه لایمی دایه وه:

- ئه دی بو هه لت کرده وه؟

- فهرمانه.

شازاده چکوله گوتی:

- تی ناگه م.

چراداگیرسین وتی:

- تیگه یشتنی ناوی. فهرمان فهرمانه. رۆژباش.

دیسان چرایه که ی کوژانده وه.

ئه مجار نیوچاوانی خو ی به ده سره یه کی چوار گوشه چوار گوشه ی سوور

سپه وه و گوتی:

- ئه من لیتره ئیشیتیک زور قورسم هه یه. جاران باش بوو. به یانی

دهم کوژانده وه و ئیواری هه لم ده کرده وه. ئیدی پاشماوه ی رۆژم بو حه سانه وه

هه بوو و پاشماوه ی شه ویش بو نوستن.

- ئه دی له و کاته وه فهرمان گوراه؟

چراداگیرسین گوتی:

- هیچ خوش نییه. هەر ئیستا ئەوه مانگیکه ئەمن و تو پیکه وه قسه دهکەین.

- مانگیک؟

- بەلێ سێ خولکه. سێ رۆژ. شهو باش.

سەر له نوێ چرایه که ی ههڵ کرده وه.

شازاده چکۆله سهیریکی چراداگیرسینه که ی کرد و له وه که ئەوهنده به فهرمانه که ی وهفاداره خوشی ویست. خوی وهبیرهاته وه کاتیک جار ان سهیری ئاوابوونی ههتاوی دهکرد و جینگۆرکه ی به کورسییه که ی دهکرد. هەر بویه ویستی یارمه تیبه کی هه فاله که ی بدا:

- دهزانی... رینگا چاره یه ک دهزانم بۆ ئەوه ی هەر کاتیک ویستت پشوو بده ی...

چراداگیرسین گوتی:

- هه موو کاتیک دهمه وی پشوو بده م.

ئاخر پیاو ده کری هه م وهفادار بی و هه م ته مبه ل.

شازاده چکۆله درپژه ی دا:

- ئەستیره که ت ئەوهنده چکۆله یه دهتوانی به سین ههنگاو دهوری بده یه وه. بۆ ئەوه ی هه میشه هه تاوت لێ دیار بی، دهتوانی که مییک له سه ره خو پژی. هەر کات ویستت بحه سییه وه، بگه ری... ئیدی رۆژ ئەوهنده ی بۆ خۆت بته وی درپژ ده بیته وه.

چراداگیرسین گوتی:

- ئەمه دهردی من دهرمان ناکا. ئەوه ی له ژیاندا ههزی لێ ده که م خه وتنه.

شازاده چکۆله گوتی:

- که وایه هیچ.

چراداگیرسین گوتی:

- بەلێ هیچ. رۆژ باش.

– خوگرافیازان چییه؟

– جوگرافیازان زانایه که ده زانی ده ریاکان، رووبارهکان،
شارهکان، کیتوهکان و بیابانهکان له کوین.

شازاده چکۆله گوتی:

– ئەمه زۆر سه رنج راکیشه. سه ره نجام ئەمه بیان پیشه یه کی به
راستییه.

به ده وری خۆیدا سه یرتکی ئەستیره ی جوگرافیازانه که ی کرد. ئەو هه تا
ئهو ده م ئەستیره ی ئەوه نده به شکۆی نه دیتبوو.

– ئەستیره که ت زۆر جوانه. ئایا زه ربای لییه؟

جوگرافیازانه که گوتی:

– نازانم.

شازاده چکۆله که دلسارد بووه، گوتی:

– ئەدی کیو؟

جوگرافیازانه که گوتی:

– نازانم.

– ئەدی شار و رووبار و بیابان؟

جوگرافیازان گوتی:

– ئەمه ش نازانم.

جوغرافيازان تۆماره كەي لېك كرده وه و قەلەم داره كەي دادا. قسەي
گەريده كان يەكەم جار بە قەلەم دار دهنوسن و دوايه ئەگەر بەلگەيان
نیشان دا بە پاندان دەياننوسنە وه.

جوغرافيازان پرسى:

- دەي.

- شازادە چكۆلە گوتى:

- هم! ئەستېرەي من هېندە سەرنج راکيش نيبە. زۆر چكۆلەيە. سى
گپكانم هەن. دوويان چالاكن و يەكيان كوژاوتە وه. بەشكوم رۆژتيك چالاك
بيتە وه.

جوغرافيازانەكە گوتى:

- بەشكوم.

- گولتيكيشم هەيە.

- به بروای ئیوه بچم کوی ببینم؟
جوغرافیازان وهلامی دایه وه:
- ئەستیره‌ی زه‌وی. زۆر به ناوبانگه...
شازاده چکۆله له کاتی کدا بیری له گۆله‌که‌ی ده‌کرده‌وه وه‌ری کەوت.

١٦

ئەستیره‌ی حه‌وته‌م زه‌وی بوو.
زه‌وی وه‌ک ئەستیره‌کانی دیکه‌ نییه! له‌سه‌ر زه‌وی سه‌د و یازده پاشا (بێ
ئەوه‌ی پاشا ره‌ش پێسته‌کامان له‌بیر کردبێ)، حه‌وت هه‌زار جوغرافیازان،
نۆ سه‌د هه‌زار مامه‌له‌چی، حه‌وت میلیۆن و نیو ئاره‌قخۆر و سی سه‌د و
یازده میلیۆن لووتبه‌رز، واته‌ نیزیکی به‌ دوو میلیارد گه‌وره‌ ده‌ژین. بۆ
ئەوه‌ی پێوانه‌یه‌کم سه‌باره‌ت به‌ قه‌واره‌ی زه‌وی دابنه‌ ده‌ست، پێویسته‌ بلتیم
که‌ به‌ر له‌ دروست کردنی کاره‌با، ده‌بوايه‌ له‌ هه‌ر شه‌ش وشکارۆکه‌دا
سوپایه‌کی گه‌وره‌ی چوار سه‌د و شه‌ست و دوو هه‌زار و پینج سه‌د و یازده
که‌س چراداگیرسێن رابگری که‌ دوور به‌ دوور دیمه‌نیکی زۆر شکۆداری
هه‌بوو. جموجۆلی ئەو سوپایه‌ وه‌ک جموجۆلی باله‌به‌کی ئۆپیترا ریک
خرابوو. له‌ پێشدا چرا داگیرسێنه‌کانی نیوزله‌ند و ئوسترالیا چراکانی
خۆیان هه‌لده‌کرد. پاشان ئەوان ده‌چوون ده‌خه‌وتن و نۆرهبان ده‌دایه‌ چرا
داگیرسێنه‌کانی چین و سیبیریا. ئەمجار ئەوانیش له‌پرتیک خۆیان ده‌دزیه‌وه
و نۆر ده‌گه‌بشته‌ چراداگیرسێنه‌کانی روسیه‌ و هیندوستان. دوا‌ی وان
چراداگیرسێنه‌کانی ئەفریقا و ئوروپا و ئەمجار ئەوانی ئەمریکای باشوور
وه‌ده‌ر ده‌که‌وتن و دواجار نۆر ده‌گه‌بشته‌ هی ئەمریکای باکور. ئەوانه
هه‌رگیز نۆرهبان لێ تیک نه‌ده‌چوو و شته‌که‌ زۆر گه‌وره‌ و به‌شکۆ بوو. ئەوه
ته‌نیا چراداگیرسێنی تاکه‌ چرای ته‌وه‌ره‌ی باکور و هاوکاره‌که‌ی له‌ ته‌وه‌ره‌ی
باشوور بوون که‌ ژبانی خۆیان به‌ ته‌وه‌زه‌لی و بێکاری ده‌برده‌ سه‌ر: ئەوان له
سالدا ته‌نیا دووجار چراکانی خۆیان هه‌ل ده‌کرد.

ماره که گوتی:

- ئیره بیابانه و بیابان کهسی لی نییه. زهوی گهوره یه.
شازاده چکۆله له سههر بهردیک دانیشته، چاوی له ئاسمان کرد و گوتی:
- تۆ بلیی ئهستییره کان بۆ ئهوه بدره وشینه وه که ههر کهس رۆژیک به
ئهستییره خۆی شاد بێته وه. پروانه ئهستییره کهی من. راست له سههر
سهرمانه... به لام زۆر دووره!

ماره که گوتی:

- ئهستییره کهت جوانه. ئه تۆ بۆ هاتویه ئیره؟
شازاده چکۆله گوتی:

- گیروگرفتم له گه ل گولیک ههیه.

ماره که گوتی:

- ئای!

ههر دووکیان بیدهنگ بوون.

سههره نجام شازاده چکۆله هاته وه قسه:

- مرۆقه کان له کوین. له نیتو بیابان ههست به ته نیایی ده کهم.

ماره که گوتی:

- له لای مرۆقه کانیش ههست به ته نیایی ده کهی.

شازاده چکۆله ماوه یه کی زۆر له ماره که وه راما و سههره نجام پیتی گوت:

- ئه تۆ گیاندارتیکی سهیری! وهک قامک باریکی...

ماره که گوتی:

- به لام ئه من له قامکی پاشایهک به هیترم.

شازاده چکۆله بزه یه کی هاتی:

- ئه تۆ زۆر به هیتر نی... ته نانهت په لیشت نین... ته نانهت ناتوانی

سههره ریش بکهی.

ماره که گوتی:

- ئه من ده توانم له پا پۆریک دوورترت بهرم.

شازاده چکۆله له بیابانه که تی پەری و گۆلێک نه بی تووشی هیچ
نه بوو، گۆلێکی سی پەلکه، گۆلێکی نابووته...

شازاده چکۆله گوتی:

- رۆژباش.

گۆله که گوتی:

- رۆژباش.

شازاده چکۆله به رێژه وه پرسی:

- مرۆڤه کان له کوین؟

گۆله که که رۆژیک کاروانێکی دیتبوو به ویدا تی په ریبوو، گوتی:

- مرۆڤ؟ لیبه تی. شهش ههوتیک، وا بزانه. چهند سال له مه وه ر

دیتمن. به لام قهت کهس نازانی له کوین. با دهیان با و دهیان هینتی. ئه وان

ره گیان نبیه و ئه مه زۆریان تازار ده دا.

شازاده چکۆله گوتی:

- به خوات ده سپیتم.

گۆله که گوتی:

- خوات له گه ل.

- رۆژباش... رۆژباش... رۆژباش.
 شازاده چكۆله پرسى:
 - ئەتۆ كىتى؟
 دەنگدانەو كە وەلامى داىهەو:
 - ئەتۆ كىتى... كىتى... كىتى...
 شازاده چكۆله گوتى:
 - بىه هەقالم. ئەمن تەنىام...

دەنگدانەو كە وەلامى داىهەو:
 - ئەمن تەنىام... تەنىام... تەنىام.
 لىرەدا شازاده چكۆله بىرى كردهو: «چەند ئەستىرەىه كى سەىرە، وشك
 و تىژ و سوێر! مرۆڤەكان خولقەىنەر نىن و هەرچى دەى بىسن دووپاتى
 دەكەنەو... ئەمن لە مالى گولتەكم هەبوو. هەمىشە ئەو لە پىشدا قسەى
 دەکرد...»

٢٠

شازاده چكۆله دواى ئەوەى ماوەىه كى زۆر بەنىتو خىز و گاشەبەرد و
 بەفردا رۆىشت سەرەنجام رىگايە كى دۆزىهەو. هەموو رىبەك دەچىتەو لای
 مرۆڤەكان.

له نیو گیادا دانیشت و گریا.

به لام هیچی نه دی.

دهنگه که گوتی:

- لیبره م، له بن دار سیوه که.

شازاده چکوله وتی:

- تو کیتی، تو زور جوانی!...

رتیویه که گوتی:

- نه من رتویم.

شازاده چکوله پیشنیاری پی کرد:

- وهره یاریم له گهل بکه. نه ونده دلته نگم...

رتیویه که گوتی:

- نه من ناتوانم یاریت له گهل بکه م. نه من رام نه کراوم.

شازاده چکوله وتی:

- ئاه! ببوره.

به لام دوا ی بیرکردنه و بهک درتیهی دا:

- «رام کردن» یانی چی؟

يەكتەر دەبى. ئەتۆبۆ من لە جىھاندا تاك دەبى. ئەمن بۆتۆ لە جىھاندا
تاك دەبم...

شازادە چكۆلە گوتى:

- خەرىكە تى دەگەم... گولپىك ھەيە... وا بزانم ئەمنى رام كردوہ...
رئويىيە كە گوتى:

- لەوانەيە. لەسەر زەوى ھەموو جوۆرە شتىك ھەيە...
شازادە چكۆلە گوتى:

- ھا! لەسەر زەوى نىيە.

رئويى سەرى سورما و گوتى:

- لە ئەستىرەيە كى دىكەيە؟
- ئا.

- ئەو ئەستىرەيە راوچىيى لئىيە؟
- نا.

- ئەمە شتى چاكە. ئەدى مريشك؟
- ئەويشى لئى نىيە.

رئويى ئاھىكى ھەلكيشا و گوتى:

- ھىچ شتىك بئى كەم و كورى نىيە.
بەلام رئويىيە كە ھاتەوہ سەر باسى خۆي و گوتى:

- ژيانى من گۆرانى تىدا نىيە. ئەمن مريشكان دەگرم و مرؤقەكانىش
من. ھەموو مريشكەكان وەك يەك دەچن و ھەموو مرؤقەكانىش وەك
يەك. ھەر بۆيە لئىرە كەمىك وەرەزم. بەلام ئەگەر ئەتۆ رامم بكەي، وەك
ئەوہ وا دەبى ھەتاوى ژيانم ھەلاتبى. ئەمن لەگەل ھەستى پئى تۆ ئاشنا
دەبم كە لەگەل دەنگى ھەموو پئىيەك جىياوازىيى دەبى. ھەستى پئىيەكانى
دىكە دەمنىرئىتەوہ نئىو كونەكەم. بەلام ھەستى پئى تۆ وەك ئاوازى مۇسقىقا
لە ھىتلانە دەمھىنئىتە دەر. ئەوجار سەيركە! ئەو مەزرا گەنمانەي ھۆوہى
دەبىنى؟ ئەمن نانخور نىم و گەنم بۆ من شتىكى بئى كەلكە. گەنم جارەكان

بۆ وئىنە ئەگەر كاتژمىر چواری دواى نىوەرۆ بىتى، لە كاتژمىر سى را ھەست
بە بەختە وەرى دەكەم

ناسىنى ھىچيان نىبىھ. ئەوان شتى ساز و نامادە لە فرۆشياران دەكرن.
بەلام چونكە فرۆشيارىك نىبىھ ھەقالان بفرۆشى، مرۆقەكان بى دۆست و
ھەقال ماونە تەوھ. ئەتۆ ئەگەر ھەقالت دەوى من رام بكە!

شازادە چكۆلە پرسى:

- دەبى چ بكەم؟

- دەبى زۆر بە شىنەبى بى. لەپىشدا كەمىك دوور لە من، ناوا لە نىبو
گيا دانىشە. بە سىلەى چا و سەيرت دەكەم و ئەتۆ ھىچ مەلئى. زمان
سەرچاوەى لىك دردۆنگ بوونە. بەلام رۆژ بە رۆژ دەتوانى نىزىكتەر
دانىشى...

سبەينەكەى شازادە چكۆلە ھاتەوھ.

- ئاخىر دەگرىبەي .

رېتويىبە كە گوتى :

- ھەلبەت .

- كەوايە چ قازانچىك ناكەي .

رېتويىبە كە وتى :

- با . لەبەر رەنگى گەنم .

ئىنجا درىزەي دا :

- بچوو سەيرىكى سوورە گولە كان بكەوہ . جا بۆت دەردە كەوي گولە كەي خۆت لە جىھاندا تاكە . پاشان وەرەوہ مال ئاوايىم لى بكە . ئەمنىش وەك دىيارى نەيتىبەكت لەلا دەدركىنم .

شازادە چكۆلە چوو سەيرىكى سوورە گولە كانى كردهوہ و پىي گوتن :

- ئىيوہ ھىچ وەك سوورە گولە كەي من ناچن . ئىيوہ جارى ھىچ نىن . ھىچ كەس رامى نەكردوون و ئىيوہش كەستان رام نەكردوہ . ئىيوہ وەك رېتويىبە كەي منن ئەو كاتە كە تازە دەمناسى . ئەو رېتويىبەك بوو وەك سەد ھەزار رېتويىبە دىكە . بەلام ئەمن كردهوہ ھەقالى خۆم و ئىستا ئەو لە جىھاندا تاكە . سوورە گولە كان ئەمەيان پى ناخۆش بوو . ئەمجار شازادە چكۆلە پىي گوتن :

- ئىيوہ جوانن ، بەلام پووچن . كەس بۆتان نامرى . دىيارە رېتويىبەكى ئاسايى پىي وا دەبى سوورە گولە كەي من وەك ئىيوہ دەچى ، بەلام ئەو بە تەنيا لە ھەمووتان زياترە . چونكە ئەمن ئەوم ئا و داوہ . قاوغە شووشەم بەسەر ئەو رۆكردوہ . باگىرەوہم بۆ ئەو داناوہ . كرمە كانى دەورو بەرى ئەوم كوشتوون (جگە لە دوو سىبە كىان بۆ ئەوہى بۆى بىنە پەپوولە) . چونكە من گوپم بۆ ئەو رادەگرت ئەو كاتانەي سكالاي دەكرد ، يان ئەو وەختانەي تارىفى خۆي دەكرد و تەنانەت ئەودەم كە بىدەنگىش دەبوو . چونكە گولە كەي خۆم ئەوہ .

ئەمجار ھاتەوہ لاي رېتويىبە كە و گوتى :

قه تارانەى ھەلەيان دەگرن، بەرپى دەكەم. جار جار بۆلاى راست و جار جارېش بۆلاى چەپ.

ژوورى رېنوتېنى كردن بە تېپەپېنى قە تارىكى تېژرەوى چرادار كە وەك بروسكە گرمەى ھات لەرزى.

شازادە چكۆلە گوتى:

– ئەمانە زۆر بەپەلە ديارن، لە چى دەگەپېن؟

رېنوتېنەكە گوتى:

ئەوھى لېشى دەخوړى نازانى.

قە تارىكى تېژرەوى ديكە لە لايەكى ديكەوھ گرمەى ھات.

شازادە چكۆلە پرسى:

– كوئىرا ھاتنەوھ؟

رېنوتېنەكە گوتى:

– ئەمانە ئەوانە نېن كە روئىشتن. ئەمە بۆ ئالوگۆرە.

– چما بە جىبى خوئان رازى نەبوون؟

رېنوتېنەكە گوتى:

قەت كەس بە جىبى خوئى رازى نىبە.

گرمەى قە تارىكى تېژرەوى ديكە ھات. شازادە چكۆلە پرسى:

– ئەمانە بەدوای ئەوانى پېتسوودا دېن؟

رېنوتېنەكە گوتى:

– بە دوای ھىچدا نايەن. ئەمانە لە قە تاردا يان دەخەون يان باوئىشك

دەدەن. مندالەكان نەبىج كە لووت بە شووشەى پەنجەرەكانەوھ دەنېن.

شازادە چكۆلە گوتى:

– تەنیا مندالان دەزانن لە چى دەگەپېن. ئەوان وەختى خوئان لەگەل

بووكە شووشەىەكى پەرو كەبۆ وان زۆر گرینگە تېپەپ دەكەن. ئەگەر بووكە

شووشەكەشيان لى بستىنى، دەگرەن...

رېنوتېنەكە گوتى:

کاتی زیادیم بوايه، زۆر به کاوهخۆ به رهو کانیاو ویک ههنگاوم دهنا...»

٢٤

ههشتهم رۆژی مانه وهم له نێو بیاباندا بوو و به سه رهاتی فرۆشباره کهم له گهڵ خواردنه وهی دوا دلۆپی ئه و ئاوهی پێم بوو گوی دابۆیه. به شازاده چکۆله م گوت:

- ئاه، بیره وهی به کانت زۆر شیرین، به لام هیشتا فرۆکه کهم چاک نه کردوه ته وه و ئاوی خواردنه وه شم پێ نه ماوه. ئه منیش به خته وه ر ده بووم ئه گه ر توانی بام زۆر به کاوهخۆ بچمه سه ر کانی به ک.
ئه و پێی گوتم:

- رێویی به که ی هاو پێم...

- پیاوه چکۆله که م! مه سه له که چیدی رێوی نییه!

- بۆ؟

- چونکه له تینوان ده مرین...

- مرۆف بشمری ئه گه ر هه قالێکی بووی هه ر باشه. ئه من زۆر به وه که هاو رێی به کی رێویم هه بووه دلخۆشم...

له دلێ خۆمدا گوتم: «ئه و مه ترسی به که هه ست پێ ناکا. ئه و هه رگیز نه تینووی ده بی نه برسی. که میک تیشکی هه تاوی به سه...»

که چی سه بریکی کردم و وه لامی بیه ر نه وه که می دایه وه:

- ئه منیش تینوومه... با بگه ر پێن چالا و ویک بدۆزینه وه...

وازم لی نه بوو. زۆر ره ئنجیکی بی سووده له و بیابانه پان و به رینه له گۆتره بۆ چالا و بگه ر پێی! له گه ل ئه وه شدا وه ری که وتین.

پاش ئه وهی چهند کاتژمی به بیدهنگی به ر پێدا رۆشیتین، شه ومان به سه ر هات و ئه ستیره هه لاتن. ئه من که له تینوان که میکم تا هه بوو، ئه ستیره کانم وه ک له خه ونیکدا به دی ده کردن. قسه کانی شازاده چکۆله له میشکمدا ده هاتن و ده چوون. لێم برسی:

چاو نابینرئ!

گوتی:

- دلخوشم که دهبینم له گه ل رتویییه که ی من هاو باوه رپی.
له بهر ئه وهی شازاده چکۆله خه ریک بوو خه وی لی بکه وی، له باوه شم
کرد و وه رپی که وتمه وه. هه ژا بووم. وام ده زانی گه وهه رتیکی ناسکم پی به.
ته نانهت هه ستم ده کرد له سه ر زه وی هیچ شتیک ئه وه نده ناسک نییه. له ژتیر
تیشکی مانگه شه ودا سهیری ئه وه نییه رهنگ په ریوه، ئه و چاوه لیتک
نراوانه و ئه و لسه په مووانه م ده کرد که به شنه ی با ده لرزین و له دلی
خۆمدا ده مگوت: «ئه وهی ئه من ده بیبیم ته نیا رواله تیکه و هیچی دیکه.
به هه مووی گرنگتره که به چاو نابینرئ...»

لیوه نیوه پشکووتوه کانی زه رده خه نه یه کیان له سه ر نیشتبوو، دیسان له
دلی خۆمدا گوتم: «شتیک که له و شازاده چکۆله خه و لیکه وتوه دا ئه من
شه یدا ی خۆی ده کا، وه فادارییه که یه تی بو گولتیک، وینه ی ئه و
سووره گوله یه که ته نانهت کاتیک نووستووشه، وه ک گری چرا له ناخیدا
ده دره وشیتته وه...» ئه مجار هینده ی دیکه م ناسک هه ست پی کرد. چرا ده بی
جوان پاریزگاریان لی بکه ی، بایه ک ده توانی بیانکوژتینیتته وه...
هه روا ده رۆبیشتم که به ری به یانی چالا وه که م دۆزیه وه.

٢٥

شازاده چکۆله گوتی:

- مرۆقه کان له نیو قه تاره تیژره وه کان ده خزین. به لام ئیدی نازانن له چی
ده گه رین. هه ر بۆیه ده شله ژتین و به ده وری خۆیاندا ده سوورین.

ئینجا درێژه ی دا:

- چ پتیویسته وا بکه ن؟...

ئه و چالا وهی تووشی ببوین هیچ وه ک چالا وی سه حه ره نه ده چوو.
چالا وه کانی سه حه ره هیندی قولکه ی ساکارن که له نیو ره لمددا

پیتکه نی. ته نافه که ی گرت و خوخلوله که ی هه لِسوراند. خوخلوله که وهک
کونه باپیتویک که له میژ بی با لیبی نه دابی، خره ی لی هات.

شازاده چکۆله گوتی:

– گویت لی یه؟ ئیمه چالاوه که له خه وه هه لده ستینین، نه ویش گورانیبیان
ده لی...

پیم خوش نه بوو خۆی ماندوو بکا:

– بیده به من هه لی سوورینم. ئه مه بو تو زور قورسه.

به سپایی دۆلچه که م هه تا لیواری چالاوه که هیتنا و راست رام گرت.
دهنگی خوخلوله که هه روا له گویتدا ده زربنگایه وه، له نیسو ئاوه که دا که
هیشتا ده لهرزیبه وه، له رزانه وه ی وینه ی هه تاوم ده دی.

شازاده چکۆله وتی:

– ئه من تینووی ئه و ئاوه م. بده یه بخۆمه وه.

تنی گه یشتیم له چی گه راوه!

دۆلچه که م تا ئاستی لیوانی هه لیتنا. چاوی لیک نان و خواردیه وه.
خوش بوو وهک جیژن. ئه و ئاوه خواردمه نه نی نه بوو. ئاویک بوو که له ریگا
رۆیشتنی بهر شوقی ئه ستیران و دهنگه دهنگی خوخلوله که و له هه ولی شان
و باهۆی من به دهست هاتسوو. ئه و ئاوه وهک دیاریبه ک بو دال باش بوو.
کاتییک مندال بووم، رووناکایی داری نوئیل و ئاههنگی دوغای نیوه شه و
ناسکیی زه رده خه نه کان دیاریی نوئیلیان بو ده پازاندمه وه.

شازاده چکۆله گوتی:

– مرۆفه کانی لای تو پیتنج هه زار سووره گول له باخچه یه کدا ده نیژن و ئه و
شته ی لیبی ده گه رپین وه ده ستیان ناکه وئ...

له وه لامدا گوتم:

– وه ده ستیان ناکه وئ.

– له کاتییکدا ئه و شته ده توانی له چله سووره گولیک یان چورپیک ئاودا

وه ده ست که وئ...

ئىنجا دوای بىدەنگىيەك وتى:

- لەو ئىزىكانە بەر بوومەو...

رەنگى سوور ھەل گەرا.

سەر لەنوئى، بىن ئەو ھۆبەكەى بزەنم خەمىكى نائاسايىم لە دلى خۆمدا
ھەست پىن كرد. لەگەل ئەو ھەش پرسىارىكم بۆ ھات و گوتم:

- كەوايە ئەو بەيانىيەى ھەشت رۆژ لەمەوبەر تۆم ناسى، لەخۆرا نەبوو
بە تاقي تەنيا دەگەراى. لەو شوپنەى بە ھەزار ميل لە ھەر خاكىكى
ئاو ھەدان دوور بوو. ديارە بەرەو ئەو جى بە دەچووى كە لىي بەر بىووبەو؟
شازادە چكۆلە ديسان سوور ھەل گەرا.

ئەمنىش بە دوو دلىيەو گوتم:

- ھەلبەت لەبەر سالتوگەرەكەى بوو؟...

شازادە چكۆلە سەرلەنوئى سوور ھەلگەرايەو. ئەو ھىچ كات وەلامى
پرسىارەكانى نەدەدايەو. بەلام كاتىك مرۆف سوور ھەلدەگەرئى، نىشانەى
ئەو ھەى كە شتەكە وايە. ئىو ھەش پىتان وانىيە؟

پىم گوت:

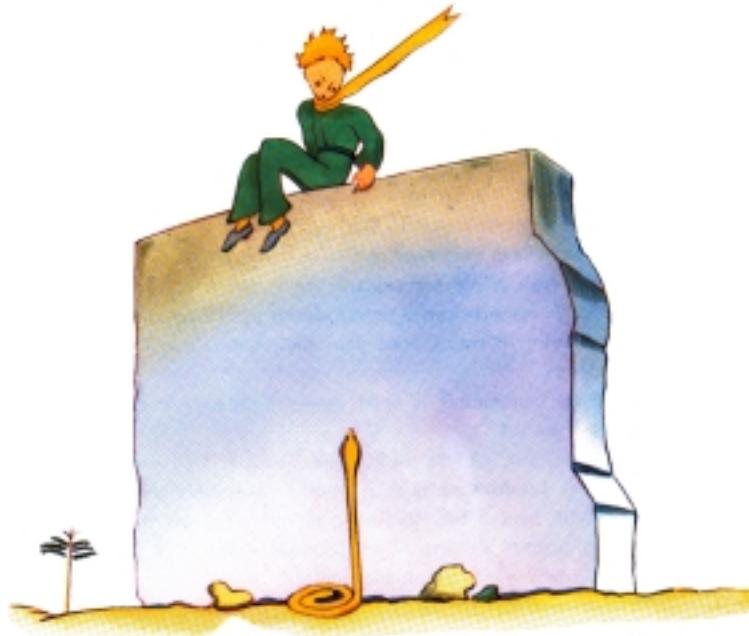
- ئاى! دەترسم...

كەچى وەلامى دايەو:

- ئەتۆ ئىستا دەبى ئىشەكەت تەواو كەى. دەبى بچىيەو لای
فرۆكەكەت. لىرە چاوەرپىت دەبم. سبەى ئىوارئى وەرەو.
لەگەل ئەو ھەش ھەر دلىيا نەبووم. رىويىيەكەم وەبىر ھاتەو. كاتىك لى
دەگەرپى رامت كەن، دوايە لەوانەيە كەمىك بگرىيە...

۲۶

لە تەنىشت چالاو كە كۆنە دىوارىكى رووخا و ھەبوو. ئىوارەى رۆژى
دوايى كاتىك لە ئىشەكەم گەرامەو، لە دوورەو شازادە چكۆلەى خۆم
دى كە لەو سەرە دانىشتووە و لاقى شوپردوونەو، گوتم لى بوو قسەى

- ئیستا برۆ، دهمهوی بیمه خوار!

دلی بوو که ده تگوت هی دلی بالنده به که به تا پر ههنگاوت بیتیان و
خه ریک بی بیری. پیتی گوتم:
- خوشحالم له وه که نهو شتهت که بو فرۆکه کهت پیویست بوو دهست
که وتوه.

نه و جار ده توانی بچیه وه لای خۆت...

- به چی را ده زانی؟

به ریکه وت نه من دهمه ویست پیتی بلیم که سه ره رای هه موو ته ما
لیپراوییه که م، سه ره نجام له ئیشه که مدا سه رکه وتم.
نهو وهلامی پرسیاره که می نه دایه وه. به لام دیسان گوتی:
- نه منیش نه مریۆ ده چمه وه جیگای خۆم...
ئینجا ما خولیاوی یانه له سه ری رویشت:

لەسەر ئەستیرەیهک بێ، خوشە شەوانە سەیری ئاسمان بکە. هەموو ئەستیرەکان بە گۆل دهنەخشین.

- دیارە...

- یان وەک مەسەلەى ئاوەکە. ئەو ئاوەى داتمى بیخۆمەوه، بە هۆى خوێخۆلە و تەنافەکەوه وەک ئاوازی مۆسیقا بوو. لەبیرتە?... چەند خوش بوو.

- راستە...

- شەوانە پروانە ئەستیرەکان. ئەستیرەکەى من زۆر لەوه چکۆلەترە بتوانم جییهکەیت نیشان بدهم. هەر و اش باشتەر. چونکە ئاوا ئەستیرەکەى من بۆ تۆ یەکیک لەو ئەستیرانە دەبێ. هەر بۆیه حەز دەکەى سەیری هەموویان بکەى. هەموویان دەبنە هەقالت. جگە لەوه دەمەوئ دیاریبەکیشت بدهمى...

دیسان پتیکەنى.

- ئای! پیاوه چکۆلەکەم، پیاوه چکۆلەکەم، حەز دەکەم گوێم لەو

- به جیت ناهیلتم.
 - ئاخو وهک ئهوه دهبی تهواو بم... کهمییک وهک ئهوه دهچم خهریک بی
 برم. ئاوایه. بو دیتنی ئهمه مهیه، ئهوندهی ناهینتی.
 - به جیت ناهیلتم.
 بهلام ئهو نیگه ران بوو:
 - ئهوهت که پی دهلیتم... له بهر ماره که شه. نابی پیتته وه بدا... مار به
 ئازارن. بو خوشیی خو بان پتوه دهدهن.
 - به جیت ناهیلتم.
 بهلام شتیک دلنیای کرد و گوتی:
 - راسته که بو جاری دووهه م ژه هریان نامیتنی...
 ئهو شه وه نه مدی وه ری که وی. بیده نگ بو ی ده چوو بوو. کاتیک توانیم
 بیگه من لیبراوانه ریگای ده بری و خیرا ههنگاوی ده نا. ته نیا گوتی:
 - ئای! هاتی...
 دهستی گرتم. بهلام سه رله نوی هه ژایه وه:

به سپایی وهک دارتیک که ده که وی رانیشت.

له په نا گوتیزینگی پیتی تیشکیکی زهره دره وشایه وه و هیچی دیکه. ده مه ساتیک جوولهی نه کرد. هاواری نه کرد. به سپایی وهک دارتیک که ده که وی رانیشت و له بهر نه وهی که وته سهر ره لم، ته نانهت دهنگی که وتنه که شی نه هات.

۲۷

ئیستا له و کاته وه شش سال رابردوه... ئه من نه وه به سه ره اتهم هیشتا بو کهس نه گپراوه ته وه. نه وه هه فالانهی دووباره منیان دیته وه، له وه که به زیندوویی دیتیا منه وه زور دلخوش بوون. له سه ره تادا دلتم ته نگ بوو، به لام پیتم ده گوتن «ماندووم»... ئیستا که میک راهاتوومه وه... واته نهک به ته وای... به لام ده زانم نه وه

شەوئیک لە بیرى چووبى قاوغە شووشەکە بەسەر گولەکەى رۆکا، یان
شەوئیک مەرەکە بێدەنگ لە سندووقەکەى ھاتبیستەدەر... ئىدى
زەنگولەکان ھەموو دەبنە فرمیسک!...

ئەمە نھیتییهکی زۆر گەورەى تىدايە. بۆ ئیوەش کە شازادە چکۆلەتان
خۆش دەوئ و بۆ منیش، لە جیھاندا ھىچ شتتیک ھىندەى ئەو پرسىيارە
گرىنگى نىیە کە داخوا لە شوئیتیک کە نازانین کوئییە، مەرئیک کە ئیمە
ناى ناسین سوورەگولتیکى خواردووہ یان نا...
لە ئاسمان ھەلروان و لە خۆتان بپرسن: مەرەکە گولەکەى خواردووہ یان
نا؟ جا دەبینن چۆن ھەموو شتتیک دەگوئى...
ھىچ گەورەيەکیش ھەرگىز تى ناگا کە ئەمە ئەوئندە گرنگە!

ئەمە بۆ من جوانترین و خەمىنترین دیمەنە لە جیھاندا. ئەمە ھەمان
دیمەنى لاپەرى پىشووہ، بەلام جارتیکى تر کىشامەوہ بۆ ئەوہى جوان
نیشاننانى بدەم.

شازادە چکۆلە لىرە لە سەر زەوى بە دەرکەوت و ھەر لىرەش ون بوو.
بە سەرنجەوہ سەپىر ئەو دیمەنە بکەن بۆ ئەوہى دلنیا بن کە ئەگەر
رۆژتیک سەفەرتان کرد بۆ ئەفرىقا، بۆ نىو بىابان، دەیناسنەوہ. ئەگەر ھات
و بىرەدا تىپەر بوون، تکاتان لى دەکەم بە پەلە مەبن، کەمىک لەبن
ئەستىرەکە راوہستن! جا ئەگەر منالتیک ھاتە لاتان، ئەگەر پىکەنى، ئەگەر
پرچى وەک زىپى ھەبوو، ئەگەر کاتىک پرسىيارتان لى کرد وەلامى
نەدايەوہ، باش بزائن کىیە. ئەو کاتە مپەرەبان بن! مەھىلن چىدى ئەوئندە
دلتنەنگ بم: خىرا بۆم بنووسن کە ھاتۆتەوہ...

- (٢٥) القومية الكردية و د. عبدالله جودت في مطلع القرن العشرين. تأليف: مالميسانز. ترجمة: شكور مصطفى.
- (٢٦) كۆمه‌لناسیی گه‌لی كورد. دانانی: مارتن فان بروویین سن. وه‌رگیتیرانی: شوکور مسته‌فا.
- (٢٧) هه‌لێژاردنه‌کانی کوردستان. دانانی: به‌دران ئه‌حمه‌د.
- (٢٨) تنوع الكرد في العراق - مدخل الي السياسة. تأليف: سامي شورش.
- (٢٩) هه‌له‌بجه - کاره‌ساتی کیمیایارانی سالی ١٩٨٨. دانانی: هه‌ورامان عه‌لی توفیق.
- (٣٠) گالته‌ به‌چه‌ک. رۆمان - نووسینی: جیمس ئۆلدرج. وه‌رگیتیرانی: د. عه‌زیز گه‌ردی.
- (٣١) له‌ مۆرکه‌ تاییه‌ تیبیه‌کانی رێزمانی کوردی. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
- (٣٢) به‌ره‌و رێزمانی کوردی، به‌ره‌و زمانی نووسین. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
- (٣٣) نادرنامه‌ی ئه‌لماس خانی که‌له‌وێ. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٣٤) نظام الأناضول الشرقية. تأليف: اسماعيل بيشکچی. ترجمة: شكور مصطفى.
- (٣٥) سینتاکسی رسته‌ی کوردی. د. کوردستان موکریانی.
- (٣٦) فره‌ه‌نگی شاره‌زوور. کوردی- ئینگلیزی. دانانی: د. شه‌فیع قه‌زاز.
- (٣٧) الصراعات الدولية. تأليف: محمد احسان رمضان.
- (٣٨) مه‌لا مه‌حموودی بایه‌زیدی یه‌که‌مین چیرۆکنووس و په‌خشانونوسی کورد. دانانی: د. فره‌هاد پیریال.
- (٣٩) گیتی زنده‌ه‌ر. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
- (٤٠) میژووی په‌خشانی کوردی. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
- (٤١) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٤٢) کوردستان ودوامه‌ الحرب. تأليف: محمد احسان رمضان.
- (٤٣) رۆمانی رێگا. دانانی: محمه‌د مه‌ولوود مه‌م.
- (٤٤) مقالات حول القضية الكردية. تأليف: فوزي الأتروشي.
- (٤٥) حیاتی الكردیه‌ أو صرخة الشعب الكردي. مذكرات: نورالدين زازا.
- (٤٦) بۆ کوردستان. دیوان: هه‌ژار موکریانی.
- (٤٧) جنوب كردستان في الدراسات الانثروبولوجية. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٨) مهد البشرية او الحياة في شرق كردستان. تأليف: ديليو. أي. ويگرام وادگار. تي. أي. ويگرام. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٩) مبحثان على هامش ثورة الشيخ عبيدالله النهري. تأليف: جرجس فتح الله.
- (٥٠) أيامي في ثورة كردستان. مذكرات: يونان هرمز.
- (٥١) لقاء الكرد واللان في بلاد الباب وشروان. تأليف: جمال رشيد.
- (٥٢) ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی کوردستان له‌ سالتیکدا - چالاکییه‌کانی کابینه‌ی چواره‌می حکوومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له‌ سالی ١٩٢٠ و پلانه‌کانی بۆ داهاتوو.